

tekestil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI AYLIK YAYIN ORGANI YIL:6 SAYI:89

SSK PRİMLERİ %2 ARTTI

Emeklilerin aldığı maaşların azlığı konusunda çok şey söylendi. Yazıldı. Bunu yükseltmek zorunda kalanlar yeni bir oyun tezgâhlayarak bu artışı yine bizlerin sırtına yüklediler.

İşverenlerin - işverenlerden yana sendikaların - işverenlerin siyasi temsilcilerinin oluşturduğu bir birlikten zaten başka şey beklenmez...

Son maaşlarımızı aldığımızda elimize geçen paranın geçen aylarda aldığımızdan az olduğunu gördük. Şimdiye kadar maaşlarımızdan % 10

olarak kesilen SSK primleri bu aydan itibaren % 12 den kesilmeye başlandı. Yani % 2 lik bir artış yapıldı.

Emeklilik ücretlerinin artırılması ve SSK giderlerinin çokluğu öne alınarak yapılan bu artırımdan sonra bazı şeyleri yeniden söylememizde fayda var.

SSK'nın harcamalarının fazla olduğunu söyleyenler ve emeklilik maaşlarının artırılması için aldığımız paralardan % 2 lik bir artış öngörenler, bu yükü de niçin bizlerin sırtına yüklüyorlar? İşveren-

lerin açıklandığı kadarıyla 2 milyarı geçen borçları var SSK'ya. Niye bunları tahsil etme yoluna gitmiyorlar da, üç beş kuruşumuza göz dikiyorlar.

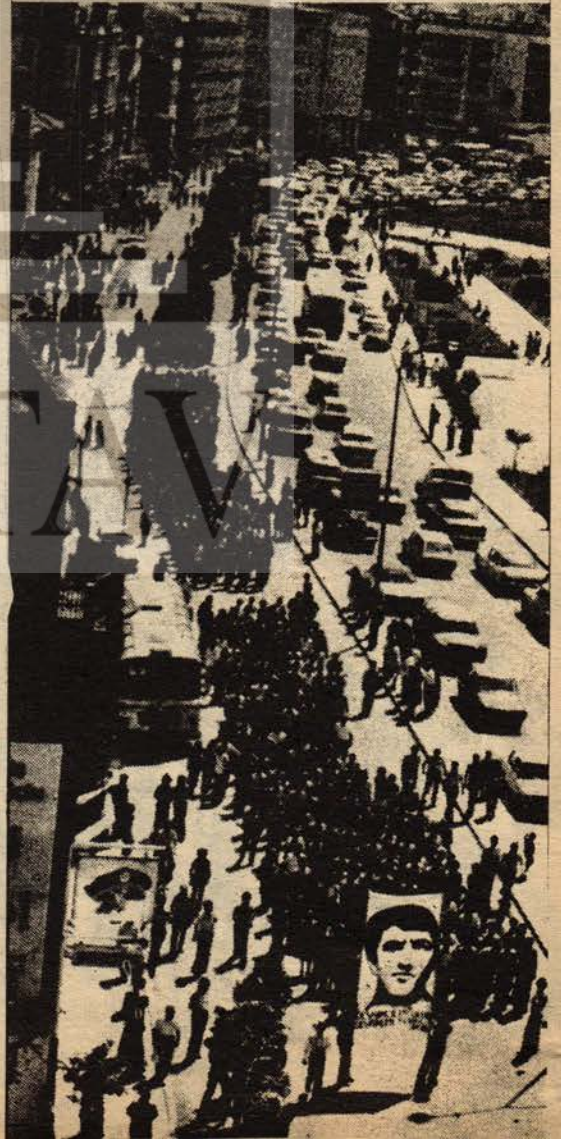
İşverenler bizlerden SSK için kestikleri primleri kuruma yatırmadıkları ve onu işlettikleri artık kimsenin gözünden kaçmıyor.

Ancak yine de bizlerin maaşlarından % 10 luk yapılan kesinti % 12 ye çıkartılıyor.

Bu yeni yükü de bizlerin sırtına vurdular. Meclislerde burjuvazinin temsilcileri ağırlıkta oldukça bizlerin yararına hiç bir şeyin çıkamayacağı bir kere daha kafamıza Dank etmeli.

HARUN KARADENİZ öldü

GENEL YÖNETİM KURULU TOPLANDI

Geçtiğimiz günlerde genel Yönetim Kurulumuz Sendikamızın Genel Merkezinde çalışmalarını sürdürmüştür. Ülkemizin içinde bulunduğu durumun genel bir değerlendirilmesinin yapıldığı ve sendikamızın gelişimi ile ilgili sorunların değerlendirildiği toplantı 2 gün sürmüştür.

Genel Yönetim Kurulumuzun ikinci günlük çalışmalarına Disk Genel Başkanı Kemal Türkler ve Disk Genel Sekreteri İbrahim Güzelce de katılmışlardır.

Sendikamızın Genel Yönetim Kurulu Toplantısını bir konuşma ile açan Genel Başkan Rıza Güven özetle şöyle demiştir:

«Genel Yönetim Kurulumuz önemli İç ve Dış sorunların yoğunluk kazandığı bir dönemde çalışmalarına başlamıştır.

İç politikada MC Hükümetinin kurulması ile birlikte açık Faşizme doğru bir tırmanışın çeşitli saldırı ve baskın olayları ile somut örneklerini görmekteyiz. Bugüne kadar suçluları hala yakalanmayan 20 ye yakın siyasi cinayet işlenmiş ;Yurtsever, demokrat ve Devrimciler saldırılara uğramış; işçi sınıfının toplantı ve Sendika kongreleri Faşist komandolarca sabote edilmeye çalışılmış, 250 nin üzerinde yaralama olayı cereyan etmiştir...

Yani kısaca işçi sınıfımız ve emekçi halkımız üzerinde bir Faşist terör uygulanmaya konulmuştur.

Bunların yanında MC hükümeti'nin kurulması ile birlikte Devlet eliyle fert zengin etmenin yeni örneklerine rastlamaktayız. Gübre indirim, pamuk konusunda eldeki stokların Dünya fiatları üzerinden sanayicilere devri, «yatırım indirim», «gümrük muafiyeti», «yatırım kredisi», «ihracatta vergi iadesi» gibi teşvik tedbirleri ile, Devletin işçi sınıfı ve emekçi halk üzerinden vergilendirilme yolu ile aldıklarını sanayicilere hibe edilmesine tanık olmaktadır. Yabancı Petrol Şirketlerinin petrolün varil başına 10.50 dolarlık fiat biçmesi, yabancı şirketlere MC Hükümetinin bakış tarzını somut olarak ortaya koymaktadır.

Finansman sorununa «çare» buluyoruz, sözü altında Bankaların mevduat karşılıkları-

nın % 20 sini Merkez Bankalarına yatırılmasına karşı çıkararak, bu karşılığı % 5 e indiren MC Hükümeti bu aradaki miktarı da sanayicilere kredi biçiminde vererek piyasaya sürülmesine böylece enflasyonu arttırarak paramızın devalüe edilmesi konusunda girişimlerde bulunduğu bütün iktisatçılarca ortaya konmaktadır.

Görüldüğü gibi MC Hükümetinin bütün ekonomik kararlarının altında sermaye sınıfına bir borç» ödemesi yatmaktadır. Yani, sermayeden yana ekonomik kararlar artı faşizan girişimler MC Hükümetinin temel niteliğini oluşturmaktadır.

Ayrıca şunu da belirtmekte yarar vardır ki, Kıbrıs sorunu ile gelişen ve ABD nin Ambargo koymasına kadar varan Dış politikada ki gelişmelerde MC Hükümeti tutarlı bir politika izleyememiştir ve izleyemeyeceği de açıktır. ABD ambargosuna bir tepki olarak «üslerin kapatılması» olayı kanımızca bir göz boyamadan ileri gitmemektedir. Eğer Dış Politikada bağımsız bir politika izlenecekse ABD ile olan bütün ikili anlaşmaların bozulması Nato, Cento, Enerji Ajansı gibi Emperyalizmin ekonomik ve askeri uzantılarından ayrılmamız gerekir.

Yı kanımızca bir göz boyamadan ileri gitmemektedir. Eğer Dış Politikada bağımsız bir

politika izlenecekse ABD ile olan bütün ikili anlaşmaların bozulması Nato, Cento, Enerji Ajansı gibi Emperyalizmi n ekonomik ve askeri uzantılarından ayrılmamız gerekir.

Ancak Demirel başkanlığındaki MC Hükümetinden yerli ve yabancı para babalarından ayrılması ve Dış politikada onurlu bir tavır izlemesi beklenemez.

Dün Helsinki de toplanan Avrupa Ülkele-
rinin ve ABD ile Sovyet temsilcilerinin katıldığı konferans da içine düşülen yalnızlık MC Hükümetinin Dış politikasındaki başarısızlığının bir belgesidir.

Bu nedenlerle MC Hükümetinin derhal çekilmesi ve en kısa zamanda Genel Seçimlere gidilmesi zorunludur.»

Genel Yönetim Kuruluna sunulan çalışma raporunda Sendikamız içinde bulunduğu gelişme şartlarına değinildikten sonra özellikle son günlerde DISK'e bağlı Sendikalara işçi sınıfımız tarafından büyük bir akın olduğu belirtilmiştir. Özellikle Sendikamız TEKSTİL'e iş kolumuzda yapılan gerçek iki referandumun zaferle sonuçlanması, işçilerin Sendikamıza duydukları güvenin bir belirtisi olarak değerlendirilmiştir.

Daha sonra Devrimci Sendikacılığın gelişmesinden korkan İşverenler ve Sarı Sendikaların kurdukları «kutsal ittifak» neticesi olarak referandum uygulamalarının kısa vadede engellendiği açıklanmıştır.

Tekstil Sendikasının her zaman için, işçi sınıfının özgürce Sendikasını seçmesinden, yani gizli oy-açık sayım REFERANDUM dan yana olduğu belirtilen raporda, kongreden bu yana örgütlenme çalışmalarında toplam 15-20000 e varan işçinin Sarı Sendika çenberlerini kırarak Devrimci TEKSTİL de kenetlendiği bildirilmiştir.

**İşçiyiz güçlüyüz
devrimci Tekstil'de
birliğiz**

Hatırlanacağı gibi geçtiğimiz yılda başlayan referandum uygulamaları işçilerin özgürce sendikalarını seçmelerine olanak sağlamıştı. Olaysız geçen uygulamalarda seçimi kaybeden sendikalardan birinin başvurması üzerine Yargıtay 9. Hukuk Dairesince bir karar verildi.

Bilindiği gibi yetki uyuşmazlığına ilişkin İş Mahkemeleri kararları kesindir. 275 sayılı Yasada yetkili sendikamızın saptanmasında referanduma başvurulamayacağına ilişkin hiç bir hüküm de yoktur.

Ne var ki, Yargıtay 9. Hukuk Dairesi kararında, İş Mahkemelerinin bu konudaki kesin olmadığını, Yasada referandum yapılacağına dair hüküm bulunmadığını, Medeni Kanununun 1. maddesinin yetkinin tesbitinde uygulanamayacağını ileri sürüyordu.

Bu karar üzerine ilgili mahkemenin yürekli Yargııcı direndi eski kararında.

Ne var ki, henüz kesinleşmeyen ve Hukuk Genel Kurulunda gündem konusu olan bu karar Çalışma Bakanlığı Bölge Çalışma Müdürlüklerince hemen benimsendiği için artık referandum uygulanmasına rastlanmaz oldu.

İş Mahkemeleri de sahte belgelere dayalı Bölge Çalışma Müdürlükleri kararlarını gözü kapalı onaylamaya başladılar.

Egemen çevrelerin siyasal iktidarı MC Hükümeti işbaşına gelir gelmez bu kararın Yargıtaydan çıkması ister istemez kafalarda kuşku yarattı. Genel kanı, iktidarın yargı organlarını etkisi altına aldığı doğrultusunda.

Bir süre esip geçen referandum rüzgârının ürünlerine baktığımız zaman bu rüzgârdan Türk-İş'e bağlı sendikaların zararlı, DISK'e bağlı sendikaların da yararlı çıktıklarını gördük. Bugünkü MC Hükümetinin bazı Sayın Demirel'in tek başına iktidar olduğu 1970 lerde Türk-İş ile ortaklaşa tezgâha koyduğu ve 15 - 16 Haziran olayları diye toplum tarihine geçen olaylara neden olan 1317 sayılı Yasa ile 274 sayılı Sendikalar Yasasında yaptığı değişiklikleri unutmayanlar referandum uygulamasına da engel olduğuna inanırlar. Kapitalizm n diyalektiğini de bilmeyenler bu davranışları ile temsil ettikleri sermaye sınıfının çıkarlarına ters düştüklerinin de farkında değilerdir.

Kapitalizmin diyalektiğini bilenler sendi-

DİRENİŞLER DE SUÇ İŞÇİNİN Mİ ?

kaları kaynayan kazana kapaklık eden kuruluşlar olarak tanımlarlar. Kaynayan kazana kapaklık görevi de ancak toplumun serbestçe seçtiği sendikalar tarafından etkin biçimde yapılabilir. Sahte belgelerle işçi toplumunun istemediği bir sendikayı kapak diye simsıkı kapatırsanız kazan patlar kuşkusuz.

Son aylarda sık sık rastlanan direniş olayları kaynamakta olan kazanlara kapatılan uyumsuz kapakların ürünüdür.

Kuşkusuz direnişlerin başka nedenleri de var.

Örneğin, Hilton direnişi, yıllarca işveren baskısı altında zorla tutturdıkları bir sendikadan ayrılarak DİSK'e bazlı bir sendikaya geçen işçilere Toplu İş Sözleşmesi ile sağlanan hakların verilmeyeceğinin işveren tarafından ortaya atılmasının yarattığı bir olaydır. Kamu oyununda büyük yankılar yapan bu olayda işveren haksızlığı direniş zoruyla kabul edecek yeni sendikayı tanıdıktan sonra işbaşı yapan işçilerin çok geçmeden yeniden direnişe geçmelerinin nedeni de işverenin sözünde durmamasıdır.

Gamakta % 100 ünün istemediği bir sendika ile işverenin toplu sözleşme yapmasını önlemek için işçilerin giriştiği direniş, işverene akıllı yolu seçtirmemiş, kapalı kapılar ardında imzaladığı utanç verici toplu iş sözleşmesi ile direnişi kırmaya yeltenmiştir.

Yürürlükteki yasalara göre yaptıkları direnişler suç sayılsa bile, işçilerin bir tekinin tutmadığı bir sendika ile toplu iş sözleşmesi imzalayan işveren hiç mi suçlu değildir?

Hiç üyesi bulunmadığı işyerinde Sarı Teksifi yetkili kılmak için % 75 i Tekstil üyesi olan işçileri kapı dışarı edip Teksif'i çağırıp, Tekstil üyelerini de sahte belgelerle kayıtlı

göstererek yetkiyi saptıran Denizli Basma Fabrikası işverenin hiç mi suçu yoktur?

Yetki uyuşmazlığı sırasında bu işyerinde çalışan 206 işçiden 176'nın gerçekten üye oldukları Tekstil İşçileri Sendikasına karşı direnen işverenin sokağa attığı 140 işçinin Teksif'e hiç üye olmadıklarını yazılı olarak bildirdikleri halde, 206 sahte belgeye dayanarak Teksif'e yetki veren Bölge Çalışma Müdürünün hiç mi suçu yoktur?

Antalya da kurulu And Birlik'e bağlı Aksu İplik Fabrikasında işyeri düzeyinde yetkili DİSK'e bağlı Tekstili saf dışı etmek ve alınan grev kararını kırmak için, kapalı kapılar ardında protokol imzalayarak 3000 er lira karşılığında işçileri ekmekleri üzerine baskı kurarak Teksif'e kaydeden ve Tekstil'den istifa ettiren işverenin hiç mi suçu yoktur?

6 ay önce üretime geçen İzmir'de kurulu Tarış Tekstil Fabrikası için Toplu İş Sözleşmesi Sendikalar adres listesini vermeyen Bölge Çalışma Müdürü ile, Tekstil için çalışan işçilerin bir kısmının işine son verip diğerlerine de Tekstil'den ayrılmazsanız hepinizi çıkarırım diye tehditler savuran işverenin işçilerin direnişe geçmelerinde hiç mi suçları yoktur?

Saymakla bitiremeyeceğimiz daha bir çok olayların seyircisi MC Hükümetinden olayları yaratan bu yasaların değiştirilmesini istememiz gülünç olur.

— Bundan dolayı Hükümetin bir an önce düşmesi için çaba gösterilmelidir.

Bununla birlikte tüm yargı görevlilerini uyarmalıyız. Özellikle Referandumun yapılmasına olanak bulunup bulunmadığına yetkiyle karar verecek tüm Yargıtay Hukuk Genel Kurulu üyelerini...

SENDİKAMIZDAN

HABERLER

Sendikamızın Toplu Sözleşme Dairesi yoğun bir çalışma temposu içinde bulunmaktadır.

Çalışmalarına ilişkin ve işyerlerinin durumlarını belirleyen bilgiler aşağıya çıkarılmıştır.

BİTEN TOPLU SÖZLEŞMELER

BİTEN SÖZLEŞMELER

Müzakereler sonucunda anlaşma sağlanarak Sözleşmeleri imza edilen işyerleri şunlardır:

- Galeri Edip Giyim Sanayii(Beyoğlu)
- Nalbantoğlu Mensucat(Topkapı)
- Rojo Öorme Sanayii (Bakırköy)
- Ruhi Kirişçioğlu (Yedikule)

UYUŞMAZLIKTA OLANLAR

Bunların yanında müzakereler sonucunda anlaşma sağlanamayan ve uyumsuzluk zaptı tutulan işyerleri aşağıya çıkarılmıştır :

- Kafton Eksport (Mahmut paşa)
- Mithat Giyim Sanayii (Mahmut Paşa)
- Derby Konfeksiyon (Beyoğlu)

SÖZLEŞMESİ DEVAM EDEN İŞYERLERİ

- Asma Çuval (Çerkezköy)
- Avrupa Çorap (Beyoğlu)
- Rekor İdrofil (Yedikule)
- Butik Necati (Mahmut Paşa)
- Yüksel Öorme (Beyoğlu)
- Orhan Konfeksiyon (Mahmut Paşa)
- Meriç Tekstil (Edirne)

YETKİ İSTEMİNDE BULUNDUĞUMUZ İŞYERLERİ

Örgütlenme faaliyetlerini tamamlayarak yetki istemiyle Bölge Çalışmaya başvurduğumuz işyerleri ise:

- Mensucat Santral
- Emateks Yün İplik
- Günay Öorme
- Epenge Döşemelik Kumaş

ALINAN GREV KARARLARI

Toplu Sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanmaması üzerine grev kararı alınan işyerleri :

- Dinarsu Halı (Çerkezköy)

**makaracılık
santral
dikiş işçileri
"tekstil,,dedi**

Eyüp'te kurulu bulunan Makaracılık Santral Dikiş işyerinde çalışan işçiler de saf - larımıza katılmışlardır.

325 işçinin çalıştığı bu işyeri daha önce Teksif Sendikasına bağlı iken, işçiler "Yeter artık sarı sendikaya" diyerek DİSK üyesi Devrimci Tekstil Sendikasına katılmışlardır.

Saflarımıza katılan Makaracılık Santral Dikiş işçilerine DİSK ve TEKSTİL olarak "saflarımıza hoş geldiniz" der ve bundan sonraki mücadelelerimizde :

KOL KOLA
OMUZ OMUZAYIZ...

osman kaymak işçileri aramızda

Sarı Teksif Sendikasının içinde yıllardır uyutulan Osman Kaymak işçileri artık "Yeter" diyerek saflarımıza geldiler.

Son günlerde bütün yurttaki devrimci sendikalara akın eden bir parçası olan Osman Kaymak işçileri, yıllardır kendilerini işverenlere teslim eden

Partilerüstü sendikacılık adı altında işçi sınıfını burjuva politikacılarının eline esir eden, yaptığı sözleşmelerde işçi sınıfının çıkarlarını değil işverenlerin karlarını düşünen, kongrelerini işçilerden uzak ve gizli yapan, işçilerin söz ve karar sahibi olmasını kabul etmeyen Teksif

sendikasına yekvücut olarak cevap verdiler :

BU İŞYERİNDE SENİN YERİN YOK...

Ve Osman Kaymak İşçileri eklediler :

BU GÜN BİZDEN ALDIĞIN CEVABI YARIN BÜTÜN YURTTA ALACAKSIN, SARI TEKSİF.

mısırlıoğlu boyahanesi de aramıza katıldı

Bakırköy'de Kurulu bulunan Mısırlıoğlu Boyahanesi işçileride aramıza katılmışlardır.

Bakırköy Şubemizin ve Örgütlenme büromuzun çalışmaları sonucu, 265 işçinin çalıştığı Mısırlıoğlu işçileride Teksif Sendikası'ndan istifa ederek saflarımıza katılmışlardır.

Artık sarı sendikacılık yıkılıyor.

İşçi sınıfı akın akın DİSK bünyesindeki devrimci sendikalara koşuyor.

Bir yanda yıkılan sarı sendikalar....

Diğer yanda güçlenen DEVRİMCİ Sendikalar....

Mısırlıoğlu işçilerine Tekstil Sendikası olarak "Hoş geldiniz" deriz.

DİRENİŞLER ZAMLARIN

Son günlerde gelişen işçi olayları ve işverenlerin tutumları konusunda bazı şeyler söylemek isteriz.

Bilindiği gibi geçtiğimiz ay, işçi sınıfı son yıllardaki en hareketli dönemini yaşadı. Grevler, direnişler, ölüm oruçları, yemek boykotları ile işçi sınıfının Demokratik bir patlayışına şahit olduk.

Kıbrıs olayları üzerine ilan edilen Sıkıyönetim süreci içinde, birçok grevin ve işçi direnişlerinin yasaklanması üzerine, işverenlerle yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması, bir de grevlerin izne bağlanmış olması sendikaları ve işçileri haklarını kabul ettirmede grev silâhını kullanmadı. Grevlerin izne bağlanmasından cesaret alan işverenler bu sefer sözleşmelerde iyice çıkmaz noktalara gitmekten kaçınmadılar. Örneğin işkolumuzda sözleşme süresi içinde grev kararı aldığımızda bunun yasaklanması işverenleri daha katı olmaya sürüklemiştir. Sadece bizim işkolumuzda değil bütün işkolalarında sıkıyönetim uygulamalarında bu konuda bütün sendikalar bu duruma dikkati çekmişlerdir.

Sıkıyönetimin sona ermesiyle, işçi sınıfı haklarını kabul ettirmede başvurduğu yasal silâhı grev hakkını kullanması, işverenlerin son tutumlarına göre artacağı açık bir olguydu.

Ancak biz meseleye bu sorunların yanında başka açılardan da yaklaşmak istiyoruz.

Öncelikle sanayimizin son günlerde içinde bulunduğu durumu biraz açmak isteriz.

Bugün bütün kapitalist yapıyı saran kriz Türkiye'de de izlerini sürdürmektedir. Bu kriz Türkiye'de yatırımsızlık, dolayısıyla işsizlik, dolayısıyla satın alma gücündeki düşüklük, ve dolayısıyla pazarlama imkânsızlığı olarak gelişmektedir. Yani kitlelerin satın alma gücü oluşturulmadığı sürece ürünlerin pazarlanma-

sı olamaz. Kitlelerinde satın alma güçleri ancak işsizlik sorununun önüne geçmekle mümkündür. İşsizlik sorununun önüne ise ancak iş imkânları açarak, yatırımları çoğaltarak geçilebilir. Aslında çok genel hatlarıyla ve kısaca koyduğumuz bu çember kapitalizmin çıkmazıdır. İşte buna dayanarak kapitalizmin buhranlarının kaçınılmaz olduğunu söyler işçi sınıfı bilimi...

Bugün Türkiye'de kitlelerin satın alma gücü düşük olduğundan sarıyide pazarlama sıkıntısı çekilmektedir. Reklamların hırçınlaşması, daha fazla taksitle satışlar bunun küçük te olsa göstergeleridir.

Bu durumda bir yönüyle de dış pazarlar da yer alma mücadelesini, ve bu mücadele içinde devlet eliyle yardım talebini görmekteyiz. MC Hükümetinin «ihracatta vergi iadesi» meselesinin altında yatan budur. Yani bir yönüyle eldeki stokların pazarlanması ve birbiriyle yakın ilişkisi olan döviz transferi.

İplik konusunda vergi indirimi % 25 olarak saptanırken, sanayiciler % 25 i bile az bulmakta bu konuda MC Hükümetiyle demeçler biçiminde de olsa çalışmaya girmektedirler. Sanayiciler % 30 luk vergi indirimi istemektedirler. Ancak unutulmuş bir nokta var. Eğer vergi indirimi bu noktada tutulursa Avrupa'daki parabolaları Türkiye'ye bu alanda Ambargo uygulayabilirler. Çünkü bu vergi indiriminden cesaretle yerli sanayiciler Avrupa pazarlarına düşük maliyetle ihracatta bulunur, dolayısıyla Avrupa parabolaları kendi alanlarına kaptırabilirler.

Bütün bunların yanında sanayicilerden gelen yoğun zam taleplerini görmekteyiz. Yani fiyatların artırılmasını (kendi ürünlerinde) istemektedirler.

Zam taleplerine gerekçe olarak ta İŞÇİLERİN ÜCRETLERİNDEKİ ARTIŞLARI göstermektedirler.

Gelelim işin diğer yönüne. İçinde bulun-

GEREKÇESİ OLAMAZ...

duğumuz günlerde Seçim yapılacaktır. Seçim atmosferi içinde siyasi partilerin zam yapması kitleler üzerinde tepki yaratacağından açıkça zam yapma yoluna gidememektedir MC Hükümeti. Devalüasyon da bile öyle yapmıyor mu? «Paramızın değerinin ayarlanması» adı altında son iki ayda paramızın değeri düşürülmüştür. Ne kadar saklamak isterlerse istesinler bunun adı devalüasyondur.

Sanayiciler bir yandan stoklarını eritmek diğer yandan da zam taleplerine «gerekçe» bulmak için özellikle işçi olaylarına kışkırtıcılık yapmaktadırlar. Tabii bütün bunların yanında işçi olaylarını olduğundan daha büyük göstererek «etkili tedbirleri davet» etmektedirler. Yani işverenleri bir taşla üç beş kuş vurmayı hedeflemektedirler.

«İşçiler ayaklandı», «devlet elden gidiyor», «tedbir alınmalıdır» diye yaygara yaparlarken, «işçilerin tu ücret taleplerini karşılayamayız, iflâs ederiz bu yüzden zamlar kaçınılmazdır» demektedirler. Bu arada pazarlama imkânlarının artırılması için «vergi iadesi» talebinde bulunmaktadırlar. Oyun içinde oyun.

Yalnız şuna dikkati çekmek isteriz ki, «bütün bu olayları işverenler tezgâhlıyor» demek istemiyoruz. Bütün bunların yanında işçi sınıfının «özgürce sendikalaşma talebi», «bası ve zulme dur deyiş» gibi sınıf direnişleri önemli yer tutmaktadır. Kendiliğinden gelen direnişler de olsa bunlara sahip çıkmak ve bunları organize etmek, örgütlemek görevdir.

Kendiliğinden gelen olaylar işçi sınıfının kurtuluşu yolunda kalıcı değildir. Bunlar saman alevleridir. Örgütsüz olduğu için hedef tesbiti de yanlıştır.

Kanımızca içinde yaşadığımız günler 970 nisan mayıs aylarını andırmaktadır. O dönemde mevcut ekonomik duruma karşı işçi sınıfının ekonomik ve demokratik düzeyde yoğunlaşan işçi olayları yaşanmıştır. Gene aynı dönemde sanayide ekonomik durgunluk, pa-

zarlama sıkıntısı, ve fabrikalarda durdurulan üretimleri görmüştük. Sonunda kendiliğinden gelişen büyük işçi direnişi 15 - 16 haziran olayları... sıkıyönetim... ve tutuklamalar olarak gelişmişti.

Şunu kesinlikle belirtelim ki, işverenler kısa vadede zararları da olsa kendiliğinden gelişen olayları çabuk kontrolleri altına alacakları ve uzun vadede daha kalıcı «işler» yapacakları için kendiliğinden gelişen olaylardan fazla telaşa kapılmazlar. Eğer ortalığı fazla telaşa veriyorlarsa bunun da sebebi, olanları olduğundan daha büyük göstererek «gelecek» için tezgâhlar kurmak içindir.

Evet bugün niyetleri açık olan işverenler işçileri tahrik etmektedirler. İşçiler Disk'e bağlı sendikalarda toplanmalarına karşılık işçileri işten atmaktadırlar. İşçilerin özgürce sendikalaşmalarını tanımak istememektedirler. Toplu sözleşmelerde artan pahalılığa karşılık sendikaların taleplerini olumsuz karşılayarak imzalamamaktadırlar. Özellikle Disk'e bağlı sendikaların toplu sözleşmelerinde anlaşma sağlanamamasına çalışmaktadırlar ve sonra ortaya çıkıp «Disk anarşiyi kışkırtıyor!» demektedirler.

İşçi sınıfının ekonomik talepleri ülkenin içinde bulunduğu pahalılığın ve ekonomik durumun zorunluluğu olarak ortaya çıkmaktadır. Ancak işverenler yalan söyleyerek işçi ücretlerinde artışlar çok olduğu için fiatları yükseltmek zorunda kaldıklarını söylüyorlar. Yani kısaca belirtelim ki; ücretlerdeki zam talepleri pahalılığın sonucudur. Ve bunu yaratanlar da kâr peşinde gözleri doymamacasına koşan işverenler ve sistemleri kapitalizmdir.

Sözlerimizi toparlarsak; bugün işverenlerin çeşitli alanlarda sürdürdükleri demokratik hak ve özgürlüklerimizi kısıtlayıcı niyetlerin; göz önüne alarak oyunlarını bozmak ve oyunlarını teşhir etmek görevimizdir.

HUKUK

1 — 15293 sayılı ve 12 Temmuz 1975 tarihli Resmi Gazete ile yayımlanarak yürürlüğe giren 1927 sayılı Yasa, 1475 sayılı İş Yasası'na aşağıda sıralıyacağımız değişiklikleri getirmiş bulunmaktadır.

1 — 14. maddeye getirilen değişiklikler:

a — Gerek işveren tarafından 1475 sayılı Yasa'nın 13. maddesi uyarınca, yani feshi ihbar verilerek, gerekse işçi tarafından aynı kanunun 16. maddesine göre yapılan fesihlerde veya muvazzaf askerlik nedeniyle ya da işçilerin bağlı buldukları, kanunla kurulu kurum veya sandıklardan yaşlılık, emeklilik veya malullük yahut toptan ödeme almak amacıyla işten ayrılmalarda **HER GEÇEN TAM YIL İÇİN İŞVERENCE İŞÇİYE 30 GÜNLÜK ÜCRETİ TUTARINDA KIDEM TAZMİNATI ÖDENECEKTİR.** Ayrıca bir işçi, işe giriş tarihi itibarıyla bir işyerinde, her tam yıldan başka, öteki yıldan da bir süre kazanmışsa, fesih tarihinde bir yıldan arta kalan bu süre için de, aynı oran dahilinde kıdem tazminatı alacaktır. Örneğin bir işçinin herhangi bir işyerinde, fesih tarihinde, 2 yıl 8 günlük bir hizmet süresi varsa, bu bir yıldan arta kalan 8 günlük süre için de kıdem tazminatı hakkı olacaktır. Somut olarak, bir işyerinde 2 sene 8 gün kıdemi olan bir işçinin kıdem tazminatına esas brüt aylığının 1440.— TL. olduğunu varsayarsak, bu işçinin iki tam yılına düşen $1440 \times 2 = 2880.$ — TL. na 8 günlük kıdem

1440x8

süresine düşen kıdem tazminatı ————— =

360

32.— TL. eklenerek toplam tazminat miktarı

2880.— TL. + 32.— TL. = 2912.— TL. olacaktır.

b — Önemle belirtelim ki, yukarıda sözünü ettiğimiz yasa değişikliği 1.2.1974 tarihinden itibaren geçerli kılınmıştır. Şu hale göre; 1.2.1974 tarihinden sonra iş akitleri, İş Yasası'nın 13. maddesine göre, kendilerine ihbar verilecek işveren tarafından feshedilen işçilerle, iş bağıtlarını haklı sebeple, İş Yasası'nın 16. maddesi uyarınca kendileri feshetmiş olanlar veya muvazzaf askerlik hizmeti nedeniyle ya da bağlı buldukları, kanunla kurulu kurum veya sandıklardan yaşlılık, malullük, emeklilik yahut toptan ödeme almak amacıyla işten ayrılanlardan :

1 — Eski yasa hükmüne göre kıdem tazminatı almaya hak kazanmamış, yani 3 yılını doldurmamış olanlar, işyerinde, bir yıllarını fesih tarihinde doldurmuş olmaları koşuluyla, yukarıda (a) bendinde açıkladığımız kıdem tazminatını almaya hak kazanmış bulunmaktadır.

2 — Kıdem tazminatı almaya hak kazanıp da, kendilerine yeni yasa değişikliğinde belirtilen kıdem tazminatından daha düşük bir tazminat ödenen işçiler, aradaki farkı talep etme olanağına kavuşmuş durumdadırlar.

3 — 1.2.1974 tarihinden sonra ölen işçilerin kanuni mirasçıları için de, yukarıdaki iki fıkrada belirtilen haklar, yeni yasa uyarınca doğmuş bulunmaktadır.

c — İlke olarak kıdem tazminatı hesabı son ücret üzerinden yapılacaktır. Ancak parça başına, akort ve götürü veya yüzde usulü gibi ücretin sabit olmadığı hallerde kıdem tazminatına esas ücret, son bir yıl içinde öde-

kıdem tazminatı

nen ücret tutarının çalışılan günlere bölünmesi suretiyle saptanacaktır. Eğer bu tür çalışan bu işçinin ücretine, fesih tarihinden geriye doğru bir yıl içinde, bir zam yapılmışsa, bu taktirde o işçinin kıdem tazminatına esas ücreti, zam tarihi ile fesih tarihi arasında kalan süre içinde aldığı ücret toplamının, aynı süre içinde çalışılan günlere bölünmesi suretiyle hesaplanır.

d) Yeni yasa, işyerlerinin devri veya her hangi bir suretle el değiştirmesi halinde, eski yasa hükmüne oranla, daha somut bir hüküm getirmiş ve bu gibi durumlarda, 12.7.975 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere, devreden ve devralan işverenleri, işçilerin kıdem tazminatları yönünden, birlikte sorumlu tutmuştur. Ancak devreden işverenin sorumluluğu, işçinin kendi işyerinde çalıştığı süreyle ve devir esnasında aldığı ücret seviyesiyle sınırlı tutulmuştur.

e) 1927 sayılı Yasa, getirdiği bir diğer değişiklikle, kıdem tazminatına esas olacak 30 günlük ücret tutarının beher yıl için nazara alınacak miktarını, o günkü asgarî ücretin 30 günlük tutarının yedibuçuk katıyla sınırlamıştır. Asgarî ücret değiştiğinde, kuşkusuz bu miktar da kendiliğinden değişecektir.

f) Kıdem tazminatından doğan sorumluluğun işveren tarafından özel şahıslara veya sigorta şirketlerine, sigorta ettirilemeyeceği, yeni yasa değişikliğinde, kesin ve emredici bir hüküm olarak yer almış bulunmaktadır. İşveren sadece yaşlılık, emeklilik, malullük, ölüm ve toptan ödeme hallerine mahsus ol-

mak kaydıyla Devlet veya kanunla kurulu kurumlarda veya % 50 hisseden fazlası Devlete ait bir bankada veya bir kurumda işveren tarafından kıdem tazminatı ile ilgili bir fon tesis edilir. Bu fon tesisi ile ilgili hususlar çıkarılacak bir kanunla düzenlenecek, ancak bu kanun çıkarılıncaya kadar, kıdem tazminatının işveren tarafından doğrudan doğruya ödenmesine devam olunacaktır.

g) Kıdem tazminatı tutarı bir işçinin 24 aylığını aştığı taktirde fazlası ücret olarak gelir vergisine tabi tutulacaktır.

2 — «İşten Çıkarmanın Sonucu»na ilişkin 24. maddeye getirilen değişiklikler :

a) İşveren, 1475 sayılı Yasa'nın 13. maddesi uyarınca işten çıkardığı veya aynı yasanın 16. maddesinin III. bendi gereğince yâni işyerinde işçiyi bir haftadan fazla süre ile çalışmaktan alıkoyan bir zorlayıcı sebebin ortaya çıkması halinde işçinin işten çıkması halinde, işveren, çıkma veya çıkarma tarihinden itibaren 6 ay içinde başka işçi alamayacak, almak istediği takdirde çıkan veya çıkarılan işçiye durumu noter aracılığı ile duyuracaktır. Eski işine dönmek isteyen işçi, durum tarihinden itibaren 15 gün içinde, işyerine başvurmazsa bu hakkı düşer.

b) İşlerine son verilecek işçilerin sayısı 10 ve daha fazla ise, işveren çıkarma tarihinden en az bir ay önce ilgili İş ve İşçi Bulma Kurumu'na bildirmek zorundadır.

c) İşveren, bu gibi durumlarda, yukarıda belirtilen koşullara uymazsa, ağır para cezasına mahkûm edilir.

BÜTÜN İKİLİ ANLAŞMA

BİZİ EMPERYALİZME BAĞIMLI KILAN İKİLİ ANLAŞMALAR, HALKIMIZIN VE YURDUMUZUN BOYNUYUNDAKİ SÖMÜRÜ ZİNCİRLERİDİR.

Emperyalistler kendi sistemlerinin ayakta kalması ve işleyebilmesi için yaptıkları anlaşmalarla az gelişmiş ülkeleri kendilerine bağlamak isterler. Bu politik, ekonomik ve askeri planlarda yapılan anlaşmalar neticesinde, ülkede sömürü boyunduruğunun gün geçtikçe arttığı görülür.

Ülkemizde de emperyalistler politik ekonomik ve askeri anlaşmalarla bizlerin boynuna sömürü ilmiklerini geçirmişlerdir. Ama hiç bir zaman bu olayı sadece dıştan gelen bir sömürü olarak almamak gerekir. Çünkü içinde kendilerine işbirliği yapacak ortakları bulmasalar bu tür ilişkileri girmek zamanımızda imkânsızdır. Eskiden silâhlarıyla gidip ülkeyi işgal ederler. Sonra yarattıkları uşakları vasıtasıyla sömürülerini sürdürürlerdi.

Ancak günümüzde ülkelerin iç dinamiğinin tesiriyle, ülkede palazlanan sermaye tarafından, kendi kârları için dış emperyalist güçlerle ortaklaşa bir sömürü uygulamaktadırlar. Bu sebeple sadece emperyalistleri değil, or.lara her bakımımızda yerli ortakları ile beraber görmeliyiz.

Bu sömürü politikası içinde yıllardır, halkımızdan gizli, kapalı odalarda yeraltı ve yer üstü kaynaklarımız, ağır sanayimiz üzerinde anlaşmalar yapılmıştır. Bugün bu anlaşmalar bizim dışı karşı bağıllığımızın arttığı bir çok burjuva iktisatçısı ve politikacısı tarafından bile açıklanmaktadır.

O zaman sorarlar adama...

Niye yıllardır Nato'ya hayır diyen, ikili anlaşmalar feshedilsin diyen gençlerin üzerine zulüm saçılmıştır.

Niye yıllardır bu uğurda çalışanlar zindarlara atıldı, üstlerine kurşun yağdırıldı.

Ama bu açık o zamanlar bunlar halkımızdan saklanmak isteniyordu. Efendilerimiz bu işe kızarlar diye düşünüyordu. Bu gün ise şartlar değişti. Çünkü dün «üs yok tesis var» diyenler bugün «üsleri kapattık» diyebilmektedirler.

Halkımız ve yurdumuz üzerinde bir sö-

mürü zinciri olan bu ikili anlaşmalar aşağıya çıkarılmıştır.

Bizi emperyalizme bağımlı hale getiren ABD ve AET emperyalistleriyle yapılmış bütün İKİLİ ANLAŞMALAR FESHEDİLMELİDİR...

1 — ABD Kara Ordusu Harita Servisi ile Harita Genel Müdürlüğü arasındaki gayri resmi anlaşma (Gizli.) Ağustos 1948)

2 — Amerikan Ordusu, ABD Dışişleri Bakanlığı Kongre Kütüphanesi ile Türkiye Harita Genel Müdürlüğü arasındaki gayri resmi anlaşma. (Gizli.) (Kasım 1950)

3 — ABD Ordusu ile Harita Genel Müdürlüğü arasında Türkiye Birinci Nirengi şebekesinin muvazenesi anlaşması. (Gizli.) (20 Şubat 1953)

4 — TUHUM ve AMS arasında Türkiye'nin 1/250.000 ölçekli haritalarının revizyonu anlaşması. (Gizli.) (10 Haziran 1953)

5 — Harita Genel Müdürlüğü ile ABD Kara Ordusu Harita Servisi arasında, ABD Ordusundan temin edilecek 1/250.000 ölçekli Türkiye haritalarının renk provaları ve ABD Ordusuna verilecek 1/250.000 ölçekli Türkiye Haritaları anlaşması. (Gizli.) (23 Şubat 1953).

6 — İki adet denizaltının Türkiye'ye verilmesi anlaşması. (Gizli.) (1 Haziran 1954)

7 — Türkiye ile ABD deniz kuvvetlerine mahsus müşterek talimat anlaşması. (Gizli.) (12 Haziran 1954)

8 — ABD ile Türkiye arasında askeri kolaylıklar anlaşması (gizli) (23 Haziran 1994)

9 — Akdeniz ve Ege kıyılarına ait hidrograpik haritadan yapılmasına dair anlaşma (Gizli.) (29 Kasım 1994)

10 — Hava teknik anlaşması. (Gizli.) (6 Aralık 1954)

11 — Türkiye Hava Kuvvetleri ile ABD Hava Kuvvetleri ortak talimatı. (Gizli.) (Adana Hava meydanı hakkında, 6 Aralık 1954)

12 — TUHUM ve AMS arasında Türkiye'nin 1/25.000 ölçekli kara haritalarının hazırlanması hakkındaki anlaşma. (Gizli.) (Nisan 1955)

LAR FESH EDİLMELİDİR

13 — ABD asker kuvvetlerinin Esenboğa Havaalanının havacılık hizmetleri ve tesisleri bakımından yararlanmaları hususunda teknik anlaşma. (Gizli.) (2 Temmuz 1955)

14 — TUHUM ve AMS arasında yapılan NEBDE ve tahvil anlaşması. (Gizli.) (6 Ağustos 1955)

15 — Türk Genelkurmayı ile Amerikan Yardım Kurulu arasındaki Amerikan destek eşyasını liman, tahmil ve tahliye işleri nakil ve masraflarının ödenmesine dair prensip kararı ve uygulama talimatı. (Gizli.) (31 Ocak 1956).

16 — Türk ve Amerikan Garnizon Komutanları için ortak talimat. (Gizli.) (2 Ocak 1957)

17 — Askeri kolaylıklar anlaşmasına ek muhabere elektronik teknik anlaşması. (Gizli.) (5 mart 1957)

18 — Muhabere-elektronik eki ile ilgili anlaşma memorandumı. (Gizli.) (27 Mart 1957)

19 — NIKE eğitim ve malzemesinin teknik ve kabulüne müteallik anlaşma. (Gizli.) (6 Aralık 1957)

20 — HONEST JOHN eğitim malzemesinin teklif ve kabulüne müteallik anlaşma (Gizli.) (14 Nisan 1958)

21 — F-100 uçaklarından oluşan üç filo teklif ve kabulüne müteallik anlaşma. (Gizli.) (14 Nisan 1958)

22 — Ödünç verilecek gemilerle ilgili nota teatisi. (Gizli.) (14 Ekim 1958)

23 — Türkiye'de atom silahları stoku tesisine dair anlaşma. (Gizli.) (20 Kasım 1958)

24 — OPTİK Radyo Rasathanesi ölçme aleti tekabül anlaşması. (Gizli.) (18 Şubat 1959)

25 — Türk Kara Ordusunun atom silahlarını hedefe ulaştırma birliklerin harp başlığı yapılması hakkında anlaşma. (Gizli.) (28 Şubat 1959).

26 — İşbirliği anlaşması. (Açık.) (5 Mart 1959).

27 — Atom enerjisinin ortak savunma için kullanılması hakkında işbirliği anlaşması (Gizli.) (5 Mayıs 1959)

28 — Türk Hava Kuvvetleri atom silahlarının hedefe ulaşma sistemleri ile ilgili tesisler hakkında HEAT PRESS teknik anlaşma-

sı. (Gizli.) (9 Temmuz 1959).

29 — Diyarbakır Havaalanı anlaşması. (Gizli.) (20 Ekim 1959).

30 — Türkiye'deki NATO kuvvetlerine modern silahların ithali anlaşması. (Gizli.) (Kasım 1959).

31 — Türkiye'deki NATO ENF. Torpido tesislerinin kontrol işletme ve bakımı için Deniz Kuvvetleri arasındaki anlaşma. (Gizli.) (9 Kasım 1959)

32 — Türkiye'deki M-12 mesafe bulucularının onarım ve inşaa anlaşması. (Gizli.) (13 Kasım 1959).

33 — Titreşim telli gerilim ölçme aleti tekâmül anlaşması (Gizli.) (24 Aralık 1959).

34 — Türk sınırında Oşiongrafik araştırmalar anlaşması. (Gizli.) (31 Aralık 1960).

35 — Toprak stabilizasyonu geliştirme anlaşması (Gizli.) (Nisan 1961).

36 — SIGINT anlaşması (Gizli.) (20 Şubat 1962)

37 — Türkiye'de kurulacak ABD FORWARD SCATTER sisteminin teknik anlaşması. (Gizli.) (25 Mayıs 1962).

38 — Çiğli Hava Üssü için SANCAFWOOD protokolü. (Gizli.) (14 Mart 1963).

39 — Türkiye'de mevcut jüpiter füzelerinin sökölerek yerlerine atom denizaltılarında taşınan polaris füzelerinin ikame edilmesi anlaşması. (Gizli.) (10 Nisan 1963).

40 — Kaynaklama konusunda bilgi mübadelesi (Gizli.) (11 Ekim 1963)

41 — İncirlik'te Türk uçaklarına yapılan P-4 yakıt ikmali protokolü. (Gizli.) (30 Ocak 1964).

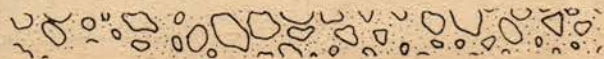
42 — Adana sahası FIR trafik kontrolü protokolü. (Gizli.) (15 Haziran 1964).

43 — ABD Deniz Kuvvetlerinin RA-3-B uçaklarının yapacağı fotoğraf görevi protokolü (Gizli.) (Temmuz 1964).

44 — Çiğli Türk-ABD Kuvvetleri Teknik Kullanma Protokolü. (Gizli.) (25 Ağustos 1964).

45 — Patolojik bilgi mübadelesi anlaşması. (Gizli.) (31 Ağustos 1964).

46 — Askeri yiyecek ve beslenme usulleri hakkında anlaşma. (Gizli.) (16 Eylül 1964)

İŞÇİ SINIFI BASKI VE

İŞÇİ SINIFININ HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNE SAHİP ÇIKIŞINI HAZMEDEMİYENLER, BU DEMOKRATİK PATLAYIŞI BASKI İLE ÖNLEYEMEYECEKLERDİR.

İçinde yaşadığımız günlerde işçi sınıfının baskı ve zulme karşı yoğun mücadelelerine şehit olmaktadır.

İşçi sınıfı ve emekçi halkımız üzerinde sürdürülen faşizan baskılar, bunların yanında MC Hükümetinin varolanı daha da arttırdığı ekonomik zorluklar işçi sınıfının bu demokratik patlayışının temelini oluşturmaktadır.

Bütün kapitalist-emperyalist sistemi saran ve bunun uzantısı olarak ta Türkiye'de görülen ekonomik kriz karşısında işçi sınıfının ve emekçi halkın taleplerini baskı ile önlemeyi hedefleyen MC Hükümetinin sınıfsal yapısı bu olayların gelişiminin sorumlusudur.

İşverenler her ne kadar bu olaylarda kendi dışlarındaki «sendikalar arası meseleler» olarak değerlendirse de, bu tamamen yalandır. Çünkü sendikalar arası meseleler yoktur. Devrimci sendikalar ve işveren ile işverenlerden yana sendikalar vardır. Yani işverenler sarı sendikalardan yana saf tutmuşlardır. Fabrikalarımızda her birimiz rastlıyoruz. İşverenler DISK'e bağlı bir sendika girmesin diye işçileri zorla TÜRK-İŞ'e bağlı sarı sendikalara kayıt etmeye çalışmıyorlar mı? Disk'e bağlı bir

sendika işyerine girince işverenler öncülerini işten atmaya, çalışmıyorlar mı?

İşçi sınıfı bugün «özgürce sendikasını seçmeyi» istemektedir. Yani REFERANDUM istemektedir. Bu referanduma karşı çıkanlar da sermaye ve sarı sendikalarıdır.

Günümüzde partilerüstü sendikacılık iflâs etmektedir. Yerini DISK'te bütünleşen sınıf sendikacılığı almaktadır.

Top'u sözleşmelerde işçileri satan sendikacılık yıkılmaktadır. Yerini DISK'te bütünleşen ve işçi sınıfına en iyi ekonomik haklar alan sendikalar gelişmektedir.

İşçi sınıfının çıkarlarını değil işverenlerin kârlarını düşünen sendikalar yıkılmakta yerlerini, DISK'te bütünleşen ve işçi sınıfının çıkarlarını her şeyin üstünde gören sendikalar almaktadır.

Sosyal olaylarda işveren gibi düşünen sendikalar yıkılmakta yerlerini işçi sınıfı bilimi doğrultusunda mücadele eden sendikalar almaktadır.

Ve bugün emperyalist sömürüye karşı BAĞIMSIZLIK diyen, Savaş kışkırtıcılığına karşı BARIŞ diyen, faşizan tirmanışa karşı DEMOKRASİ diyen sendikalar işçi sınıfımızca bağrına basılmakta ve yıkılmaz bir kale oluşturmak için saflarında toplanılmaktadır.

İşte bu gelişmelerdir işverenleri korkutan.

İşte bu gelişmelerdir işverenlerden yana sendikaları ürküten.

Bunun için işçilerin serbestçe sendikalarını seçmelerine karşı çıkmaktadır. Çünkü bilmektedirler ki referandum yasalaşırsa işçi sınıfı DISK bayrağı altında olanca hızıyla toplanacaktır.

ZULME DUR DİYOR

İŞÇİ SINIFININ ÖZGÜRCE SENDİKASINI SEÇME, REFERANDUM HAKKI YASALAŞMALIDIR.

Son günlerde yoğunlaşan işçi hareketlerinin özü «özgürce sendika» seçimine dayanmaktadır. Ve bu ne kadar saklanmaya çalışılırsa çalışılсын bütün gerçekliğiyle gözükmemektedir.

İşverenler bu olayları baskı ile önlemeye çalışacaklarını sanıyorlarsa aldanıyorlar

İşçi sınıfının politik uyanışı meselelerine yeni çözümler aramaktadır.

Bütün bunların yanında «sol» adına yola çıkan ve işçi sınıfı bilimiyle uzaktan yakından ilgisi olmayan sosyalizm dışı akım temsilcilerinin provakasyonları işçi sınıfı hareket tarafından hak ettiği yere oturtulacaktır.

ABD AMBARGOSU

HELSINKİ

KONFERANSI

Türkiye'ye ABD tarafından uygulanan AMBARGO olayı üzerine bazı şeyler söylemek isteriz.

Öncelikle şunu belirtmekte yarar vardır ki, bu ambargo olayı ve onu izleyen gelişmeler bizlere yanlış bir biçimde «üç beş Yunanlının Amerikan Kongresini etkilemesi» biçiminde sunulmak istendi. Basın aracılığıyla ve politikacılarımız tarafından ambargo olayının bizler tarafından bu biçimde kavranılması istendi.

Ancak biz meseleye başka bir açıdan yanaşmak istiyoruz.

Genel olarak emperyalist - Kapitalist sistem kendi iç yapısının gereği olarak bir kriz yaşamaktadır.

Aralarındaki çelişiklere rağmen günümüzde kapitalist-emperyalist sistemin başını çeken amerikan emperyalizmi, bir yandan içinde bulunan kriz, diğer yandan sosyalist sistem ve onun desteğindeki Ulusal Kurtuluş Savaşlarının başarıları sonucunda yeni politik ve askeri organizasyonlara gitmek zorunluluğu duymaktadır.

Yani değişen durumuna göre ve yeni durumuna uygun organizasyonlar aramak zorunda kalmıştır ABD Emperyalizmi.

Kriz olayının yanında, Amerikan emperyalizmini yen iorganizasyonlara götürecektir olan gelişmelere kısaca değinmek kanımızca bu ambargo olayını anlamamız bakımından gereklidir.

Bugün Kapitalist sistemin karşısında güçlü bir sosyalist sistem vardır. Bu sistemin başarısı olarak değerlendirilen Detant (yumuşama) politikası, kapitalist-emperyalist sistemi iyice köşeye sıkıştırmaktadır. Oyle sıkış-

tırmaktadır ki, yapısı gereği saldırgan olan bu sistem HELSINKİ kararları olarak tarihe geçen kararların altına imza etmek zorunda kalmaktadır.

Öte yandan sosyalist sistemin desteğindeki Ulusal Kurtuluş savaşlarının üst üste başarıları (Vietnam-Laos-Kamboçya) da kapitalist emperyalist sistemi yeni dengeler aramak yoluna iteklemiştir.

Saldırgan NATO'nun güney kanadındaki gelişmelerde (örneğin Portekiz ve Yunanistan) yeni organizasyonları gerekli kılan faktörlerdir kapitalist sistem için...

İşte bütün bu oluşumlarının sonunda Türkiye'ye uygulanan ambargo sorununa bakmak gerekir. Kapitalist sistemin bu oluşumlarla bozulan dengesi, yeni organizasyonlarla yeniden oluşturulmak istenmektedir. Ve yeni denge politikası içersinde Amerikan emperyalizmi Türkiye'ye ambargo meselesini gerekli görmüştür. Yoksa üç beş Yunanlının «etkilemesi» değildir söz konusu olan. Çünkü şunu biliriz ki, kapitalist sistemin temelini oluşturan «mülkiyet» ve «kâr» sorunları «üç beş Yunanlı'nın etkilemesiyle» böyle politik manevralara giremez.

Helsinki'de Avrupa'nın güvenliği ve işbirliği konularında yapılan toplantı üzerine başında çok söz edildi.

Kapitalist-emperyalist sistemin iç şartlarının zorladığı savaş «açlığı», günümüzde Barışçı sistemin barış duvarına çarparak sendelemek zorunda kalıyor. Yıllardır «kâr daha fazla kâr» peşinde binlerce, milyonlarca insanın kırılması pahasına Savaşlara sebep olan kapitalist-emperyalist sistem, barıştan yana güçlerin ağır basmalarıyla Helsinki kararları diye tarihe geçecek kararların altına imza etmek atmak zorunda kalıyor. Bu en kısa tanımıyla Barıştan yana güçlerin sosyalist sistemin bir başarısıdır.

Ancak ş u vardır. Acaba ABD ve AET emperyalist güçleri bu kararlara uyacaklar mıdır. Tabii ki uymayacaklardır. Sistemleri gereği uymayacaklardır. Çünkü yukarda da dediğimiz gibi savaşlar kapitalist - emperyalist sistemin iç zorunluluklarındandır. (Şunu kısaca açmamızda yarar vardır. Kastettiğimiz savaşlar emperyalist amaçlar güden, halkları baskı altına almayı hedefleyen HAKSIZ savaşlardır).

Helsinki konferansında 35 ülkenin imzaladıkları bildirinin bazı maddelerini beraberce görelim:

— Anlaşmazlıkların çözümünde silâha başvurulmayacaktır.

— Anlaşmazlıklar barışçı yoldan çözümlenecektir.

— Ülkelerin iç işleriyle ilgili sorulara dışardan karışılmayacaktır.

— İnsan haklarına ve temel özgürlüklere saygı gösterilecektir.

Bu kararlar görüldüğü gibi kapitalist sistemin hiç işine gelmeyen şeyler. Ancak dünya barışçı güçlerinin verdikleri mücadele sonucu bu kararların altına imzalamak zorunda kalmışlardır.

SİLÂHLANMA YARIŞINA SON VERİLMELİDİR....!

silah değil İŞ ve EKMEK

Amerikan ambargosu ve onu izleyen olaylar gelişimi içersinde, «kar» peşinde koşan tekelci sermaye «ulusol savaş sanayii» meselesinin üzerine büyük bir iştahla saldırdı.

Sermaye temsilcileri tarafından son günlerde basına yapılan, «Ulusal Savaş Sanayinin kurulmasında biz üzerimize düşen görevi yapmaya hazırız», «Türk ulusu kendi silahını yapacak güçtedir», «kendi silâhımızı kendimiz yapalım» açıklamalarının altın da bu kârlı sanayiden nasıl faydalanırız özü yatmaktadır.

Yurdumuzda insanlar açlıktan ölürken susuzluktan, elektriksizlikten birakalım uzak köylerimizi şehirlerin burnunun dibindeki gecekondularımız inim inim inlerken silâhlanma konusundaki işverenlerin kar hirsından gözleri dönmüşçesine girişimlerini görmekteyiz.

Şu unutulmamalıdır ki, içinde bulunduğumuz şartlarda işçi sınıfı ve emekçi hal kımız silâhlanmaya değil İŞ ve EKMEK'e ihtiyacı vardır.

Ama işverenler halkın ihtiyaçlarını değil kendi karlarını düşünürler. Onlar için önemli olan sermayelerine sermaye katmak tan başka bir şey değildir.

Emperyalist - Kapitalist sistem kendi iç dinamiği gereği olarak Silâhlanmadan

ve savaş'tan yanadır. Çünkü kapitalizmin, emperyalist döneminde pazar sorunu çözümlenmek için diğer ülkelerde savaşlar çıkarttığını, milyonlarca insanın ölümü pahasına kendi sömürgecilik sistemini yerleştirme çabası içersinde olduğunu, şöyle bir dünyaya bakarak rahatlıkla gözleyebiliriz.

Silâhlanma savaş kışkırtıcılığıdır. Üretilen silahlar niçin kullanılacaktır. Temelinde kapitalist ilişkilerin yattığı yeni savaşlar çıkartılarak gene halklar birbirine kırdırılacaktır.

Bugün bütün dünyada Barış'tan yana olan güçler savaş kışkırtıcılığına ve silâhlanmaya karşı çıkmaktadırlar. Helsinki kararlarının başında «ülkeler arası sorunların barışçı yollardan çözülmesi» 32 ülke tarafından imzalanmıştır. Bütün dünyada barış için bu çabalar sarfedilirken ve Türkiye'inde bu kararların altında imzası varken, bu silâhlanma girişimleri halkımızın ve yurdumuzun açısından endişe vericidir. Bütün komşularımızla ve bütün ülkelerle saldırmazlık paktları imzalanarak bu silâhlanma yarışına son verilmelidir.

Ve savaştan yana olan güçlerin karşısında Barıştan yana güçlerin yanında yer almalıyız.

«demokratik hak ve özgürlükler için mücadele mitingi»

6 Eylül Cumartesi günü İzmir'de Disk'in düzenlemiş olduğu «Demokratik hak ve özgürlüklerimiz için mücadele mitingi» yapılmıştır.

Disk'e bağlı sendikalara ait binlerce işçinin katıldığı miting işçi sınıfının disiplinine yakışır bir şekilde geçmiş ve haykırılan sloganlar bütün İzmir'e işçi sınıfının devrimci sesini iletmıştır.

İzmir'li işçiler haykırıyorlardı :

«İşçiyiz güçüyoruz-devrimde öncüyüz» diye
«İş-Ekmek-Hürriyet, faşizme nihayet» diye..
«Genel Grev Hakkımız-Söke söke alınız» diye.
«Bütün halklar kardeşdir» diye...
«İşçiler geliyor» diye...
«Kahrolsun Faşizm» diye...

Basmane meydanından başlayan ve cumhuriyet alanına kadar devam eden yürüyüşten sonra yapılan mitingde, Disk genel başkanı Kemal Türkler, Disk genel sekreteri İbrahim Güzelce ve Disk Başkan vekili Tekstil İşçileri Sendikası Genel başkanı Rıza Güven birer konuşma yapmışlardır.

Konuşmalarda MC Hükümetinin ülkede faşizan tırmanışa yol açtığı buna karşılık demokrasinin korunması ve geliştirilmesi için işçi sınıfının bütün gücüyle bu gidişe karşı koyacağı belirtildi.

Mitingin bitiminde binlerce işçi hep bir ağızdan üç kere şöyle haykırdılar:

«Faşizme geçit vermiyeceğiz»...
«Faşizme geçit vermiyeceğiz»...
«Faşizme geçit vermiyeceğiz»...

EDİRNE MENSA

Edirne'de kurulu bulunan Mensa İşçileri de direşte...

Sahte fişlerle yetki aldıktan sonra Mensa işçileri :

ÖZGÜRCE SENDİKALAŞMAK İSTİYORUZ diye haykırdılar.

Hiçbirimizin üyesi olmadığı bir sendika nasıl olurda bizim adımıza sözleşmeye oturur dediler.

Mensa işçisi fabrikaya köylerinden ge-

lirken hala kendi imkanlarıyla gelmektedir. Bir taşıt sorunu halledilmemiştir. Daha bir sürü olayla Teksif Sendikasını iyi tanır Mensa işçisi.

Bütün Türkiye'de haykırılan REFERANDUM İSTERİZ sloganını Edirne'de de Mensa işçileri haykırdılar.

İşçi sınıfının sesine kulak verilmelidir. İşçi sınıfını sahte fişlerle temsil eden sarı sendikacıya artık "dur"denilmelidir.

İZMİR TARİŞ

İzmir'de kurulu Tariş iş-
yerinde işçiler direnişe geç-
mişlerdir.

İşçilerin sendikamızda ör-
gütlenmelerini haznedemeyen-
ler, her yetki müracaatımıza
'işyerinde üretime geçilme-
miştir" cevabıyla karşılık ver-
diler.

Ancak üretime geçildiği Mah-
kemece tesbit ettirildiğinde bu
sefer işçilerin Tekstil'den ayrı-
lılmaları için yeni oyunlar tez-
gahlamaya başladılar.

Sendikamız üyelerinden a-
idak kesilmesi için üye liste-
sini işyerine bildirmesi üze-
rine, çalışan 670 işçiden 650
sinin üyemiz olduğunu gören
işveren, " işçilere öncülük" et-
tiği gerekçesiyle 7 işçinin iş-
sine son verdi.

Bunun üzerine Tariş işye-
rinde çalışan 650 işçi direnişe
başladılar.

Haykırıyorlardı:

Sendikamız Tekstil işyerinde
yetkili sendika olarak sözleş-
meye otursun diye...

Atılan arkadaşlarımız işe ge-
ri alınsın diye...

Yiğit Tariş işçileri haklı-
lıklarının verdiği güçle müca-
delelerinin geleceğini beklî-
yorlar. Ancak biliyorlarki Bir-
lik ve beraberlikleri zafere
giden yolda başarılarının kay-
nağı olacaktır.

İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ-TEKS-
TİL DE BİRLİĞİZ diyen Tariş
işçilerine selam...

Ve Tariş işçileri Dire-
nişlerinin sonunda haklarını al-
dılar.

Birlik ve beraberliklerinin
zaferini kutladılar.

Genel Başkan Rıza Güven'in
Tariş Yetkilileriyle yaptığı gö-
rüşme sonucunda "işçilerin hep-
si ücretli izinde sayılacakları" ve
işyeri üretime geçeceği zaman
üyelerini işe göndermesi için
Tekstil Sendikasına yaza yazmayı
kabul eden işverentemsilcileri-
nin yazılı taahhütlerinden sonra
Tariş işçileri, dosta düşmana
sınıf disiplini içersinde direnişin
örneğini gösterdiler.

DENİZLİ BASMA BOYA

Denizli Basma Boya 'da Teksif işveren-
lerle anlaşarak, Bölge çalışmaya yetki için
müracaat etmiştir. Bütün işçiler Teksif'e
karşı çıkarken onun yetki alması sahte üye
fişleri kullanılmış olmasının en açık örne-
ği olarak karşımıza çıktı.

Sendikamız sahte fiş kullanıldığı için
Mahkemeye başvurmuştur. Evraklar üzerin-
de inceleme yapan mahkeme Teksif Sen-
dikasının 81 sahte fiş verdiğini tesbit etmiş-
tir.

İşte sarı Teksif'in yetki alma yöntemi.
İşte işverenlerin baskısına ve işveren-
den yana sendikacılığa direniyor Denizli
işçisi...

Denizli Basma Boya İşçileri Direnişte...
Özgürce sendikalaşmak için...
Sarı sendika esaretine düşmemek için...

yunanistan

İŞKENCECİLER YARGILANIYOR

1967 darbesiyle Yunanistan'da iktidara gelen cuntacılar iktidarda kaldıkları süre zarfında Yunanistan halkına kan kusturmuşlar ve iktidarlarını kan işkence ve zulüm üstüne kurmuşlardır. Yunanistan sol hareketinin iktidara alternatif bir dönemde amerikan emperyalizmi tarafından sırtı sıvazlanan Yunanlı* subaylar 1967 yılında iktidarı ele geçirmişlerdir.

Bu yunanistanda kara günlerin acılı günlerin yeni noktalara ulaşmasının bir işaretiydi. Çok geçmedi halkın hoşnutsuzluğunu kanlan önlemeyi hedefleyen cuntacılar başladılar insanları hapselere atmaya. Başladılar işkence odalarında «faşizme hayır» diyen yunanlıları işkencelere mahküm etmeye, başladılar sokak ortalarında adam öldürmeye.

Bu bütün faşistlerin ortak karakteridir... Onlar ancak sistemlerinin halkın gelişen mücadelesine karşı kan kusarak ayakta duracağını bilirler.

Ama gel gör ki, işkence cinayet üzerine ayakta durmayı deneyenler sonunda mağlup olduklarını yüz kere bin kere görmüşlerdir.

Hitler halkının elinden kurtulmak için intihar etmedi mi? Mussolini halkı tarafından ayaklarından asılmadı mı?

Yunanistan da da işkenceciler, faşistler, ülkenin geçirdiği politik altüstlük sonucu ken dilerini hapislerde buldular. Yaptıklarının hesabı soruluyordu. «savunma yapmayacağız» dediler. Aslında yaptıklarının savunulacak bir yanı olmadığını aciz bir ifadesiydi bu sözler.

Üniversiteye silahlarla askerleri saldırtarak onlarcasının ölümüne sebep olanlar neyi savunacaklar?

Sokak ortalarında kanlı pusular kuranların savunacakları neleri vardır?

İşkence odalarının izlerini halâ vücutlarında taşıyanların suçlamaları karşısında savunacak ne bulabilmektedirler?

Yunan halkı bütün bunların sorumlularını yargıladı .ve DEMOKRASİ adına, ülke içindeki faşizan tutumlarından dolayı cezalandırdı.

laos

Hindini'den bir haber daha geldi. Vietnamdan, Kamboçyadan sonra Laostada devrimci halk iktidarı kurulduğunu dünya halklarına müjdeleyen bir haber.

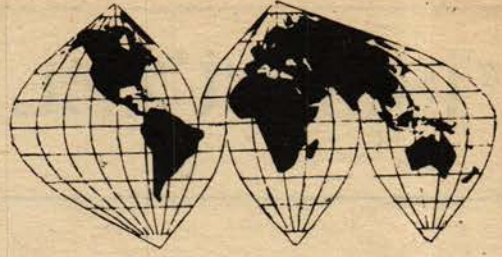
Bilindiği gibi Amerika n emperyalistleri yıllardır sömürü ağları içinde Vietnam Laos ve Kamboçyada yerli uşaklarıyla beraber kan kusmuşlardır.

Bu sömürü zincirlerine karşı yığıtçe dövüşen Vietnam, Kamboçra halklarının zaferinden sonra geçenlerde de Laosta devrimci halk iktidarının kurulduğunu bildirmiştir. İktidarın halkın gerçek temsilcilerinin eline geçmesi gerek Laos halkı gerekse dünya devrimci hareketi açısından büyük bir zaferdir.

**DEVRİMCI
HALK İKTİDARI
KURULDU**

dünyada
neler
oluyor ?

ispanya

Yıllardır faşizmin koyu karanlıklarında yaşıyan İspanyol halkı, bu sömürü, kan ve cinayet rejimine karşı mücadele vermektedir.

İspanya'da işçi sınıfının her çeşitten örgütlenmesi yasaktır. Sendikaları bile gizli olarak çalışır. Egemen sınıflar sendikalarına bile izin vermezler.

Ancak kan, baskı ve zulüm üzerine kurulan faşist rejimler halkların ve dünya demokrasi cephesinin mücadelesi sonucunda er ve geç yıkılmaya mahkumdür.

İspanya'da da son günlerde veriler demokrasi mücadeleleri sonucunda Faşist yöntemin geri adımlar atmak zorunda kalmıştır. Geçen sayımızda dergimizde de okuduğunuz gibi, bir İspanya cezaevinden mektup yollayan İspanyol sendikacıları «kendilerinin ve arkadaşlarının ölümden kurtuluşlarının İspanyol işçi sınıfı ve dünya demokrasi cephesinin zaferi» olarak nitelendirmişlerdi.

Özellikle Portekiz'de ki gelişmelerden sonra İspanya'da faşizme karşı mücadelenin daha da yoğunlaştığına şahit olmaktayız.

Fakat parabalaları, bu gelişmeler karşısında boş durmamaktadırlar. Halkın gelişen mücadelesine karşı onlarda yeni tedbirler almanın ve bu mücadelenin önüne geçilmesinin çabası içersindedirler.

İşte geçenlerde İspanyol parlamentosun da kabul edilen «tedhişle Mücadele Yasasının» gerçek yüzü budur. Yani ülkenin demokratikleşmesi konusundaki çabaların önüne geçmek...

Ve aynı gün basında izlediğimiz kadarıyla bu Yasanın kabul edilmesinin hemen arkasından 3 gazete bu yasa çerçevesinde toplatılmıştır. Toplatılan siyasal gazeteler «Cambio 16» «Posible» ve «Destino» adlarını taşımaktadır.

Bunların dışında «Blanca Ynero» isimle siyasal gazetenin de, yayınlarına dikkat edilmesi için «kulağı bükülmüştür.»

Tarihin tekeleği hep ileriye döner. Bu tekerleğin önüne, gazete toplatılarak, idam sehpaları çıkarılarak, ölüm pusuları kurarak önlemeye çalışanlar, sadece sonlarını biraz daha yaklaştırdıklarını anlayacaklardır.

“BARİŞ” MELEĞİ

mekik harekatında

Dünya halklarının başdüşmanı ABD emperyalizminin dışişleri bakanı burjuvazi tarafından da barış meleği olarak nitelenen Kissinger şimdi de İsrail ve Mısır arasında «sorunları çözmek» için mekik dokumaya başlamıştır.

İsrail'in işgal ettiği Arap ülkelerinden çıkması ile gerçek bir barışın kurulabileceği orta doğuda, ABD dışişleri bakanı Kissinger, ABD'nin çıkarlarını ön plana alarak bir çözümün nasıl sağlanacağını araştırmaktadır.

Mısır yönetiminin ABD lehine yumuşama politikası ve «silâh satmama» konusunda İsrail'e uygulanan tehditler sonucunda, Hem ABD'nin emperyalist politikasına uygun hemde İsrail ve Mısır'ın durumlarını kurtaracak bir çözüm kesinlikle ortadoğuya barış getirmeyecektir.

Ortadoğuda gerçek barış ancak ve ancak İsrail'in bütün işgal ettiği topraklardan çekilmesi ve Filistin halkının kendi kaderini kendisinin çizdiği bir durumda gerçekleşecektir.

«İŞÇİ GÜZELİNİ SEÇİYORUZ»

ÜZERİNE...

Basında izlediğimiz kadarıyla bugüne dek bütün olaylarda burjuvazinin yanında yer alan ve olaylara bakış açısıyla burjuvazinin düşünceleriyle yorum yapan bir gazete bir yarışma açmıştır.

Yarışmanın konusu «İşçi güzelini seçiyoruz»dur. Bu mesele üzerinde biraz durmakta yarar vardır.

Burjuva toplumunda kadın bir metaa gözüyle görülür. Bu burjuvazinin yaygınlaştırmak istediği bir bakıştır. Kadın erkek konusunda yaratılan eşitsizlik ve bu eşitsizlik altında kadınların ikinci sınıf insanlar durumuna düşürülüşü sömürücülerin politikasıdır... Bunların yanında kadınların bir ticaret metal olarak görülmesinin ve böyle gösterilmesinin kapitalist toplumda en güzel örneğini çeşitli dallarda sürdürülen «yarışmalarda» izlemekteyiz.

Kadın cinsinin özelliklerinden faydalanarak film, kitaplar, ve yarışmalar yollarıyla bu özellikleri üzerine pazarlar açmak ve ticaret yapmak, kapitalist toplumda kadınların da bir meta gözüyle görülmesinin örneğidir.

Son zamanlarda sinemalara dikkat edecek olursak, bu işin rezaletinin en açıkçasına rastlarız. Az gelişmiş ülkelerin kadın erkek ilişkilerindeki durumdan faydalanan kapitalistler bu yolla hem ticaretlerini sürdürmekte, hemde insanların kafa ve düşüncelerini sömürüden uzaklaştırarak bu tür meselelere dönmek suretiyle, kendi sistemlerinin biraz daha fazla yaşamasını sağlamaktadırlar.

Aynı ticari gayeleri kitaplarda da görmek reyiz. Son zamanlarda yayınlanan kitaplar arasında önemli bir çoğunluğun bu tür yayınlara ayrılmış olması ve bunların normal kitaplardan daha ucuz fiatla satılması, asıl gayenin kişinin düzenin mekanizmasını düşünmeye ayıracak zamanını önlemektir.

Gelelim yarışmalar meselesine. Bunda da kadınları tüketim toplumunun bir sürü ya-

rarsız süs ve giyim malzemesine açlığını arttırarak hem tüketim arttırılmakta, hem de dikkatler başka yönler çekilmektedir. Bir müddet sonra insanlar «bu senenin modası...», «gelecek yazın modası...» diyerek yeni şeyleri satın almaya doğru çekilmektedir. Kadının güzelliğinin süslenmekle eşit olduğu konusundaki burjuvazinin uyutma politikası (acı ama gerçek) işçi kadınlarımız arasında da etkisini korumaktadır. Tabii şunu bilmekteyiz ki, işçi de olsa kendi ideolojisiyle teçhizatlanmadıkça burjuva ideolojisinin tesiri altındadır. Bu tesir altında burjuvazinin etkisini hissetmektedir.

Düşünmeliyiz. Bizlerin çıkarını hiç düşünmeyen bir gazete niçin böyle bir yarışma açsın? onun çıkarı nedir bu işten?

İşte kendimize bu soruyu sorunca yaşadığımız içinde hemen cevabını buluruz. Niyetleri bizleride o çemberin içine alarak, kazandığımız üç beş kuruşu ruj, pudra, yok mini, yok maksi gibi ihtiyaç olmayan şeylere ayırarak onların tüketimini sağlamak. Birde, «patron bizi nasıl sömürüyor» sorusunu düşünme yerine «ah... bir güzellik kraliçesi olsam...» meselesini kafalarımıza işlemektir. «İşverenin bu sömürüsüne dur demek için ne yapmalıyız...» sorusu yerine, «bilmem ne renk ruj kullanırsam, bilmem ne renk pudra alırsam daha güzel olurum...» diye beynimizi yıkmaktır. Dikkatli olmalıyız. Burjuvazinin kendi anlayışlarını bizlere de aşlamak için neler neler yaptığını görüyoruz. Kitapları yalan söylüyor. Filimleri yalan söylüyor. Açtıkları «yarışmalar» bizi kandırmayı uyutmayı hedefliyor.

Gerçekleri bilelim. Gerçekleri görmeye çalışalım. Üç beş kuruşumuza ve düşüncelerimize göz dikenlerin bu oyunlarını bozalım. Fabrikalarımıza geldiklerinde «bizim fabrikamızda sizlerin oyununa gelecek kimse yok» diyelim. Geldikleri yere gitsinler. Kendi çevrelerine gitsinler. On arın aralarında bu işlerde gözü olanlar çoktur...

Şiir

Antalya AKSU iplik fabrikasından bir bayan
işçi kardeşimiz:

GREV VAR BUGÜN

850 Lira maaş alırız
Ayda 5 00 lirasını kira veririz
Ay sonunda tanınmaz hale geliriz
Yürüyün gardaşlar GREV var bugün

Fabrikanın yolu taştan kayalar
İşveren türlü yalanla Bizi oyalar
İşçinin derdini hiçe sayarlar
Durmayın gardaşlar GREV var bugün

Fabrikadan çıktık başımız selamet
Hep sabırlar taşı bugün nihayet
Biz işçiler birbirine emanet
Direnin gardaşlar GREV var bugün

Birbirimizi desteklemek bir görev
Kenetlenelim ki zannetsinler bizi dev
Anayasal hakkımızdır bu GREV
Uygulayın gardaşlar GREV var bugün

Ben hür doğmuşum ve hür yaşarım
Zulümler arttıkça yine COŞARIM
Grev istemeyen işçilere şaşarım
İsteyin gardaşlar GREV var bugün

Sabah erken erken işçi uyandı
Fabrikanın kapısına dayandı
İşverenin hali artık dumandı
Yürüyün gardaşlar GREV var bugün

İnsafa gelipte acırsan eğer
Unutmayın ki işverenin kalbi bir mermer
Anayasal silâhımızdır bu GREV
Kullanın gardaşlar GREV var bugün

Sabredelim bu acı günlerde geçer
DİSK'in bahçesinde Akgüller açar,
Grev sözü işverene bir hançe r
İndirin gardaşlar GREV var bugün

Şimdiye kadar fabrikada uyumuşum
Sen işçisin dediler demek ki ben buymuşum
Bir körpecik yayrumu ele koymuşum
Durmayın gardaşlar GREV var bugün.

+++++
Sahibi: Tekstil İşçileri Sendikası adına Rıza Güven/Sorumlu Müdür: Eroğ Yalçın /
Adres: Babiali cad.No:19/7-8 Sıhhye apt.Çağaloğlu-İSTANBUL/Dizgi:Matbaa 13
Baskı: Karaca ofset /Filmler:Renk Grafik/Düzenleyen:Tekstil İşçileri Sendikası
Basın Bürosu.Ayrıca para ile satılamaz.Reklam alınmaz.Yıl:6 Sayı: 89
Son baskı tarihi: 13.9.1975
+++++

gün o gün değil
derlenip dürülmesin
bayraklar

duyduğunuz çakalların
ulumasıdır

SAFLARI SIKLASTIRIN ÇOCUKLAR

bu kavga FAŞİZME karşı

bu kavga

HÜRRİYET KAVGASIDIR

